

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/196/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314202646
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8314202646.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Petra Straku a JUDr. Viery Kandrikovej v právnej veci žalobcu: Dopravný podnik Bratislava, a.s. so sídlom v Bratislave, Olejkárska 1, IČO: 00 492 736, právne zastúpenej JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom so sídlom v Bratislave, Námestie Martina Benku 9-C1, proti žalovanému: M. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. nad Z., L. XXX/XX, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 5C/201/2016-58 zo dňa 27.06.2016 vo výroku o trovách konania takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e sa rozsudok vo výroku o náhrade trov konania a právneho zastúpenia.

II. Stranám sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 50,70 Eur, náhradu trov konania vo výške 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 19,71 Eur do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p. Uviedol, že dňa 6. 3. 2014 žalobca proti tomu istému žalovanému podal na súd 16 návrhov na začatie konania, pričom v každom z týchto konaní si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 88,70 eur. V každom z týchto konaní sa jedná o drobné spory a o totožné návrhy na začatie konania. Preto súd priznal právnemu zástupcovi žalobcu odmenu vo výške 1/3 tejto sumy (§13 ods. 3 Vyhl. č. 655/2004 Z.z. v platnom znení). Taktiež súd je toho názoru, že právnemu zástupcovi žalobcu nepatrí odmena za výzvu na zaplatenie dlžnej sumy pred začatím konania na súde.

2. Proti tomuto rozsudku proti výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca namietajúc nesprávne právne posúdenie veci. Namietal aplikáciu ust. § 257 CSP. Uviedol, že súd sa nezaoberal výškou vzájomného pomeru výšky trov konania, trov právneho zastúpenia a istiny. Zaplatenie súdneho poplatku je povinnosťou žalobcu, a preto nemožno znižovať trovy právneho zastúpenia bez prihliadnutia na výšku poplatku. Ďalej dôvodil, že žiadna právna norma neobmedzuje právo účastníka dať sa zastúpiť. Navrhol rozsudok v napadnutom výroku zmeniť a priznať žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnuté rozhodnutie vo výroku o trovách konania, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP v spojení s ust. § 470 ods. 1 a 2 prvá veta CSP, bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

4. V danom prípade predmetom konania bol bez akýchkoľvek pochybností drobný spor, keďže hodnota žalovanej istiny je 50,70 Eur.

5. Vo vzťahu k odvolacím námietkam o účelnosti úkonov právnej služby, odvolací súd poznamenáva, že obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky je aj

to, že účastník konania, ktorý v konaní, spravidla v spore, uspel, má zásadne právo na to, aby sa mu nahradili všetky trovy, ktoré zaplatil vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva.

6. Odvolací súd však nevidí dôvod na odklon od svojho názoru prezentovaného v rozhodnutí 6Co/225/2014 zo dňa 28.10.2014.

7. Súd rozhodujúci o priznaní náhrady trov konania je povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených úspešným účastníkom v spore, ako i skutočnosť, či nie sú splnené podmienky pre postup podľa § 150 O.s.p.; nie je rozhodujúce, či je tomu tak pri uplatnení práva alebo jeho bránení.

8. Je potrebné vziať na zreteľ, že účelnosť vynaložených nákladov je podmienkou ich priznania. Podmienkou je, že ide o výdavky potrebné na uplatňovanie, či bránenie práv účastníka konania. Súdu prináleží hodnotiť ako kritérium pre ich priznanie ich účelnosť, resp. nevyhnutnosť. Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze.

9. Odvolací súd sa v medziach týchto úvah v plnom rozsahu stotožnil s priznaním náhrady trov konania len v pomernej výške. V predmetnej veci ide o žalobu, v rámci ktorej dochádza k mechanickej zmene mena osoby žalovaného a výšky uplatnenej pohľadávky (porov. nález ÚS ČR vo veci Pl.ÚS 25/12: Počet takto vedených sporů, motivovaných vidinou snadného zisku, je v posledních letech enormně vysoký, tvoří značný podíl občanskoprávní agendy soudů. Tím dochází k nadměrnému kapacitnímu zatěžování soudního systému a k růstu výdajů vynakládaných ze státního rozpočtu na chod justice. Vyřizování tohoto druhu agendy může snadno přivodit průtahy v řízení v jiných věcech, jejichž předmětem jsou podstatně významnější záležitosti. Podle článku 90 Ústavy České republiky soudy jsou povolány především k tomu, aby zákonem stanoveným způsobem poskytovaly ochranu právům. Vedení soudních sporů tohoto typu, pojaté primárně nikoliv jako dovolávání se ochrany práv, nýbrž jako obchodní a podnikatelská činnost produkující zisk, se ocitá na samé hraně institutu zneužití práva. Zákaz zneužití práva je uznáván jako jeden ze základních principů fungování práva a plyne z ústavně zakotveného pojmu právního státu (srov. preambuli Ústavy). Navíc lze konstatovat, že takto fungující, relativně autonomní systém vymáhání pohledávek vyvolává sociálně nežádoucí následky vede k ožebračování značné části obyvatelstva. Statisticky významná část populace s nízkými příjmy není s to uhradit soudem uložené náklady sporu, a následnou exekucí, spojenou s dalšími náklady, se ocitá ve vážných existenčních potížích. Náklady právního zastoupení vypočtené na základě přisudkové vyhlášky nepřiměřeně zatěžují neúspěšnou stranu řízení zejména v situacích, kdy hodnota předmětu sporu se pohybuje v nižších pásmech, zejména v pásmu bagatelnosti. Přiznaná náhrada nákladů je zjevně nepřiměřená povaze a obsahu sporu. Vynucení plnění občanskoprávních závazků v takových případech je přitom z hlediska obecné spravedlnosti marginální záležitostí, do popředí se dostává zájem věřitele na dosažení výnosu z vedení samotného sporu.

10. Vyššie uvedené platí o to viac, že žalobca podal proti tomu istému žalovanému 16 totožných žalôb. Preto nemožno dať za pravdu žalobcovi že postup advokáta pri prevzatí právneho zastúpenia a príprave žaloby je náročný a zložitý proces, keďže v tomto prípade skutočne stačilo len zmeniť dátumy a čísla liniek MHD.

11. K odvolacej námietke žalobcu týkajúcej sa nesprávnej aplikácie ust. § 257 CSP odvolací súd dodáva, že túto námietku považuje za zmaťočnú, nakoľko súd prvej inštancie rozhodoval ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p. o neprimeranosti trov, a nie podľa ust. § 257 CSP, kde sú upravené dôvody hodné osobitného zreteľa.

12. Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa súdneho poplatku a nemožnosti znižovať trovy právneho zastúpenia bez prihliadnutia na výšku poplatku odvolací súd konštatuje, že náhrada súdneho poplatku bola žalobcovi priznaná v plnom rozsahu a odvolací súd nevidí žiadnu súvislosť medzi výškou súdneho poplatku a ne/priznaním trov právneho zastúpenia.

13. Záverom odvolací súd dodáva a upresňuje, že sa síce stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie o pomernom znížení náhrady trov právneho zastúpenia, avšak len pokiaľ ide o zníženie trov z dôvodu podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p. účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie. V danom prípade nemožno použiť ust. § 13 ods. 3 Vyhl. 655/2004 Z.z., čo však nemá vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia.

14. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania ako správny v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP¹⁵. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca v odvolaní úspešný nebol a úspešnému žalovanému žiadne preukázateľné trovy nevznikli.

16. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).